

แนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
และเทคโนโลยีกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*

GUIDELINES FOR ENHANCING KNOWLEDGE MANAGEMENT CAPABILITIES OF
VOCATIONAL COLLEGES AND TECHNOLOGY
IN GUANGXI PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

เจิน เอนไห่, นรินทร์ สุธีนิรันดร์, ธัชกร สุวรรณจรัส, พัทธรา เดชโฮม, จิตติวิสุทธิ์ วิมุตติปัญญา*

Shurn Enhai, Niran Suteeniran, Tashakorn Suwanjarat, Pachara Dechome, Jittawisut Wimuttipanya

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: jittawisut21@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา 2) ประเมินคุณลักษณะการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา 3) ศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ใน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการบ่งชี้ความรู้ 2) ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้ 3) ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ 4) ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) ด้านการเข้าถึงความรู้ 6) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 7) ด้านการเรียนรู้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการสุ่มแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้น 300 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดี ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี รวมทั้งสิ้น 30 คน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ด้วยการศึกษาเอกสาร ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการทำงานเปิดใจยอมรับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ สนับสนุนให้มีการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม หรือจากการสัมมนามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปสร้างสรรค์งานใหม่ ผู้บริหารมีการวางแผนโครงสร้างความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งเข้าถึงความรู้ให้แก่บุคลากร การเสริมสร้างกำลังใจ การเปิดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรได้แสดงความรู้ความสามารถอย่างสร้างสรรค์ต่อองค์กร

คำสำคัญ: ความสามารถ, การจัดการความรู้, กว่างซี

* Received November 17, 2023; Revised November 24, 2023; Accepted November 27, 2023

Abstract

The purposes of this research are to 1) study the enhancement of knowledge management capabilities of vocational colleges. 2) evaluate the characteristics of enhancement of knowledge management capabilities of vocational colleges. 3) study the guidelines for enhancing the knowledge management capabilities of vocational colleges. Knowledge management of vocational colleges and technology in Guangxi Province People's Republic of China in 7 areas, consisting of 1) knowledge identification, 2) knowledge creation and acquisition, 3) knowledge organization, 4) knowledge processing and screening, 5) access to knowledge. Know 6) knowledge exchange aspect 7) learning aspect The research population includes vocational and technological colleges in Guangxi Province. People's Republic of China The sample group used in this study included administrators and regular teachers. Vocational Education and Technology College in Guangxi Province People's Republic of China By purposive random sampling, a total of 300 people were recruited. The group of interviewees included the president or vice-president, administrators, and permanent professors. Vocational Education and Technology College in Guangxi Province, totaling 30 people. The research results found that Guidelines for upgrading the knowledge management capabilities of vocational and technological colleges in Guangxi Province People's Republic of China Personnel are encouraged to learn by studying various documents and knowledge and applying them to work with an open mind to accept new knowledge always. Supporting the use of knowledge gained from training, or from seminars applied in work practice Support the use of knowledge to create new work. Executives have established a knowledge structure to prepare for collecting knowledge systematically. There are public relations sources for accessing knowledge to personnel. Providing opportunities to develop the potential of personnel to express their knowledge and abilities creatively to the organization

Keywords: Ability, Knowledge Management, Guangxi

บทนำ

ยุคสมัยของโลกในปัจจุบัน (Globazation) โลกมีการแข่งขันสูงนอกจากทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นหัวใจหลักของการขับเคลื่อนให้องค์กรประสบความสำเร็จ และความรู้ก็มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงได้ง่าย ซึ่งการพ้องกันให้ประสบความสำเร็จและอยู่รอดในยุคนี้ ต้องอาศัยฐานความรู้ที่มั่นคง มีระบบและความต่อเนื่องท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มีบทบาทจะทำให้เกิดสังคมฐานความรู้ (Knowledge - Based Society) (พรธิดา วิเชียรปัญญา, 2547) โดยองค์กรที่จะประสบความสำเร็จจะต้องสามารถสร้าง รวบรวม และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและองค์กร โดยการสร้างความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์ และความเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งจะเกิดการถ่ายโอนความรู้ระหว่างบุคคล โดยสภาพแวดล้อมขององค์กรที่ส่งเสริมการถ่ายโอนความรู้จะต้องมีการสร้างกลยุทธ์ที่เอื้อต่อการจัดการความรู้ ความยืดหยุ่น และนวัตกรรม (Inkpen, 1996) โดยการจัดการความรู้ เป็นกระบวนการที่มีระบบในการค้นหา สร้าง รวบรวม จัดเก็บ เผยแพร่ถ่ายทอด แบ่งปัน และใช้ความรู้ องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการความรู้คือ คน เทคโนโลยี และกระบวนการความรู้ โดยคนถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นแหล่ง

ความรู้ และเป็นผู้นำเอาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ส่วน เทคโนโลยีนั้นจะต้องเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนสามารถ จัดเก็บ แลกเปลี่ยนและค้นหาความรู้ทั้งนำความรู้ไปใช้อย่างรวดเร็วและเป็นระบบมากขึ้น ส่วนกระบวนการจัดการ ความรู้เป็นการบริหารจัดการเพื่อนำความรู้จากแหล่งความรู้ไปให้ผู้รู้ เพื่อนำไปสร้างนวัตกรรมหรือปรับปรุง การทำงาน โดยที่องค์ประกอบทั้งสามส่วนนี้จะต้องเชื่อมโยงและใช้ร่วมกันอย่างสมดุล (บุญดี บุญญาภิจ และคณะ, 2547) การจัดการความรู้ (Knowledge Management) นำไปสู่การกำหนดความรู้ การแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน ความรู้ การประมวล และกลั่นกรองความรู้ การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ การสร้างความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ และ 3) เป้าหมายของการจัดการความรู้ ประกอบด้วย คุณภาพงาน คุณภาพคน และองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการ ตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของเลโบว์ ได้กล่าวว่า การจัดการความรู้เป็นกระบวนการของการสร้างสรรค์คุณค่า (Creative Value) จากทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ขององค์การโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสกัดแก่นองค์ความรู้ (Capture) การแพร่กระจายความรู้ (Distribute) การประสานความรู้ (Coordinate) การซ่อมแซมหรือการเอากลับคืนมาทำ ให้คืนสู่สภาพเดิม (Retrieve) การจัดเก็บ (Store) และการจัดการทรัพย์สินความรู้ (Manage Knowledge Assets) เพื่อองค์การสามารถเกิดพลังความรู้ที่ดีที่สุด (Best Leverage its Knowledge) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการศึกษาดังกล่าวทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีในมณฑลกวังสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (Liebowitz Thomas, J., 1990)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกวังสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อประเมินคุณลักษณะการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกวังสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกวังสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกวังสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกวังสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยการสุ่มแบบเจาะจง รวมทั้งสิ้น 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี กวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ยึดกรอบแนวคิดการจัดการความรู้ของปีเตอร์ พิจารณาได้จากองค์ประกอบ 7 ด้าน คือ 1) ด้านการบ่งชี้ความรู้ 2) ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้ 3) ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ 4) ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) ด้านการเข้าถึงความรู้ 6) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 7) ด้านการเรียนรู้ (Peter, M., 1990) แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านการบ่งชี้ความรู้ 10 ข้อ ด้านการสร้าง และแสวงหาความรู้ 10 ข้อ ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ 10 ข้อ ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 10 ข้อ ด้านการเข้าถึงความรู้ 11 ข้อ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 9 ข้อ ด้านการเรียนรู้ 10 ข้อ รวม 70 ข้อ ลักษณะ ของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 สอบถามการประเมินคุณลักษณะการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

การตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา แนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

3. สร้างแบบสอบถาม พิจารณาได้จากองค์ประกอบ 7 ด้าน คือ 1) ด้านการบ่งชี้ความรู้ 2) ด้านการสร้างและแสวงหาความรู้ 3) ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ 4) ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) ด้านการเข้าถึงความรู้ 6) ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 7) ด้านการเรียนรู้ แล้วนำฉบับร่างเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาคุณวุฒิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุง ให้ถูกต้องเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Peter, M. , 1990)

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแต่ละข้อคำถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC, Index of Objective Congruence) มีค่าเท่ากับ 1.00

5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ความเชื่อมั่น 0.952

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่น ไปใช้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 คน โดยกลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการบริหารจัดการความรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปขอความร่วมมือจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อแจกแบบสอบถามให้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 300 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 300 ฉบับ เก็บคืนได้จำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกเป็นการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการอธิบายแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การวิจัยศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน แนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ ส่วนด้านการเข้าถึงความรู้ และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ศึกษาประเมินคุณลักษณะการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการประเมินคุณลักษณะการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ด้วยการศึกษาเอกสาร ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารมีการเปิดใจยอมรับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ส่วนผู้บริหารมีการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยกลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ในวิทยาลัย และผู้ที่มีบทบาทหลักในการจัดการความรู้ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีจัดสัมมนา โดยมีผลดังนี้ ผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีในมณฑลกว่างซี มีการส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ด้วยการศึกษาเอกสาร ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการทำงานเปิดใจยอมรับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ สนับสนุนให้มีการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม หรือจากการสัมมนามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปสร้างสรรค์งานใหม่ มีการปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กร ผู้บริหารมีการวางโครงสร้างความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งเข้าถึงความรู้ให้แก่บุคลากร มีการประมวลข้อมูลความรู้และทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ ให้ชัดเจน เข้าใจได้ง่าย มีการจัดทำคู่มือการเข้าถึงความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ผู้บริหารส่งเสริมในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างคนในองค์กรเป็นอย่างดี มีการจัดสถานที่ บรรยากาศที่เหมาะสมกับการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในเรื่องต่าง ๆ สามารถนำความรู้จากประสบการณ์เดิมมาปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ มีการประเมินตนเองถึงความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีการรวบรวมผลที่ได้รับจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้อื่นสามารถเรียนรู้ต่อได้ มีการสนับสนุนให้บุคลากรนำความรู้ต่าง ๆ ไปเผยแพร่เพื่อให้ทุกคนทราบ และปฏิบัติงานได้ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน เพื่อสร้างเครือข่ายความรู้ ผู้บริหารสนับสนุนให้มีวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคคลภายในองค์กรทั้งในเรื่องของความรู้และประสบการณ์ มีการจัดอบรม/สัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการทำงาน มีการบันทึก รวบรวม หรือจัดเก็บความรู้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการประมวลและกลั่นกรองความรู้ ส่วนด้านการเข้าถึงความรู้ และด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี นำความรู้จากประสบการณ์เดิมมาปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีการประเมินตนเองถึงความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ มีความสัมพันธ์ระหว่างคนในองค์กรเป็นอย่างดี มีความยุติธรรมในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ เพื่อนำข้อมูลความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคคลภายในองค์กรทั้งในเรื่องของความรู้และประสบการณ์ และมีการวางโครงสร้างความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ คอลลิสัน เคิร์ด และพราเซล เกฟฟ์ ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการความรู้ว่า กระบวนการและรูปแบบในการทำงานที่มีกระบวนการ วิธีการคิด ความคิดสร้างสรรค์ การดำเนินกิจกรรมซึ่งจะประกอบไปด้วยทักษะต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้รูปแบบของการทำงานนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Collison, C. & Parcell G., 2004) สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮอลล์แลนด์เกอร์ กล่าวว่าภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการใช้อิทธิพลของบุคคลที่เป็นผู้นำ มิได้หมายถึงบุคคลที่เป็นผู้นำ ถึงแม้ว่าภาวะผู้นำจะขึ้นอยู่กับอำนาจตามกฎหมายที่ผู้นำมีก็ตามจริงอยู่ที่กระบวนการภาวะผู้นำนั้นมีตัวผู้นำเป็นส่วนสำคัญ และเป็นศูนย์กลางของกระบวนการ แต่สถานการณ์โดยรวมแล้วผู้ตามนั้นมีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะหากปราศจากการตอบสนองจากผู้ตามแล้วก็ไม่มีความหมายเกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะภาวะผู้นำเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้อิทธิพล และผู้รับแรงของอิทธิพลแต่ไม่ได้หมายความว่าอิทธิพลจะถูกใช้โดยผู้นำฝ่ายเดียว (Hollander, E.P., 1978) ในทางกลับกันผู้ตามก็ใช้อิทธิพลต่อผู้นำได้เช่นกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ คูนต์ซ์ และเวียร์ริช กล่าวว่าภาวะผู้นำ เป็นศิลปะหรือกระบวนการในการใช้อิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้เขาเหล่านั้นใช้ความพยายามอย่างที่สุดอย่างสมัครใจและอย่างกระตือรือร้น เพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ในเชิงอุดมคติแล้วการที่ผู้นำใช้อิทธิพลเพื่อให้ผู้ตามทำงานด้วยความเต็มใจเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ แต่ควรพัฒนาให้ผู้ตาม เต็มใจทำงานด้วยความกระตือรือร้นและความเชื่อมั่น (Koontz, H. & Wehrich, H., 1988) สอดคล้องกับแนวคิดของ มูชินสกาย ได้ให้ความสำคัญของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไว้ว่าเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ และสมมติฐานของสมาชิกในองค์กร สร้างความผูกพันในการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ที่สำคัญขององค์กรภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของผู้นำที่มีต่อผู้ตาม แต่อิทธิพลนั้นเป็นการให้อำนาจแก่ผู้ตามให้กลับกลายมาเป็นผู้นำ และผู้ที่เปลี่ยนแปลงหน่วยงานในกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงองค์กร ดังนั้นภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงจึงได้รับการมองว่าเป็นกระบวนการที่เป็นองค์รวม และเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของผู้นำในระดับต่าง ๆ ในหน่วยย่อยขององค์กร (Muchinsky, P.M., 1997) สอดคล้องกับแนวคิดของ ฮิลล์ และแม็กเคน ได้ให้ความสำคัญของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้กระทำการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์และองค์กรผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่ผลักดันทิศทางการกลยุทธ์ใหม่ (Hill, J. & Mcshane A., 2008)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

แนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีในมณฑลกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ด้วยการศึกษาเอกสาร ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการทำงานเปิดใจยอมรับความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ สนับสนุนให้มีการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม หรือจากการสัมมนามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปสร้างสรรค์งานใหม่ ผู้บริหารมีการวาง

โครงสร้างความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งเข้าถึงความรู้ให้แก่บุคลากร ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี ควรจะมีการศึกษารูปแบบแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีการกำหนดขนาดขององค์กรที่แน่นอน ที่จะต้องกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานในอนาคต องค์กร และต้องมีการกำหนด มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ที่จะนำการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ ๆ ทั้งภายนอก และภายในโดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในอนาคตขององค์กร ในการนำกระบวนการเข้าไปส่งเสริมตามแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม 2) ผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซีควรมีการวิจัยการศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน อย่างต่อเนื่อง ในองค์กรรูปแบบอื่น ๆ เช่น ในหน่วยงานอื่น ๆ และพัฒนาทุกสถานศึกษาให้นำการจัดการความรู้เป็นผู้นำในการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ และต้องการนำพหุองค์การสู่ความเป็นเลิศ และความยั่งยืนได้ 3) ผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี ควรจะมีการนำผลวิจัยการศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ไปพัฒนาจัดทำเป็นคู่มือการศึกษาแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคโนโลยีกว้างซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และให้สามารถนำแนวทางการยกระดับความสามารถในการจัดการความรู้เข้าไปประยุกต์ตามบริบทขององค์กรนั้นได้

เอกสารอ้างอิง

- บุญดี บุญญากิจ และคณะ. (2547). การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). การจัดการความรู้พื้นฐานและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- Collison, C. & Parcell G. (2004). Learning to Fly: Practical Knowledge Management from some of the world's leading learning. London: Century Press.
- Hill, J. & Mcshane A. (2008). Principles of Management. New York: McGraw - Hill.
- Hollander, E.P. (1978). Leadership in Dynamics: A Practical Guide to Effective Relationships. New York: The Free.
- Inkpen. (1996). Creating Knowledge through collaboration, California Management Review. New York: Authur P. Brief.
- Koontz, H. & Weihrich, H. (1988). Management. 9th ed. New York: McGraw - Hill.
- Liebowitz Thomas, J. (1990). Beckman. Edition 1st Edition. First Published 1998. eBook Published 11 September 2020. Boca Raton: Boca Raton C.D.
- Muchinsky, P. M. (1997). Psychology Applied to Work An Introductions to Industrial and Organizational Psychology. 5 th ed. California:Brooks/Cole. Organization. 2 th ed. West Sussex: Capstone.
- Peter, M. . (1990). The fifth discipline :The art and practice of the learning organization. London: Century Press.